



## Szerb üzenetek

„Az újvidéki futaki úti katonatemetőből vandál módon a hatóság immár huszadik alkalommal tarolta le, az ott elhelyezett 100 fakeresztet, amit a honvéd sírokra helyeztünk a z 1944/45 ben áldozatul esett civil magyarokra való megemlékezésül” - adja hírül Papp Ferenc, a Nagy Sándor Műemlékvédő és Hagyományápoló Egyesület elnöke.

A VMDP szerint a vandál rombolás ténye arra utal, hogy a szerb politikai elit huszadjára is gőgös visszautasítást választott. Ami a legújabb esetet megkülönbözteti az előzőek legtöbbszörétől, az üzenet-többség, amely a magában is elítélendő tett mögött meghúzódik.

Ismeretes, hogy ez év február 12-én a Magyar Koalíció három vezetője a 44/45-ös magyarirtás ügyében a szerb közjogi méltóságokhoz fordult. Levelükben büntény elismerésére, a részvét kifejezésére és a megkezdett kutatások befejezésére szólították fel a szerb illetékeseket.

Emlékezetes továbbá, hogy a történelmi VMDK mint a vajdasági magyarság érdekvédelmi szervezete, politikai erejének súlyával már 1990. április 19-én elsőként megtörte az addigi mély csendet és felszólította a szerb valamint a vajdasági tudományos akadémiákat, vizsgálják ki mi a háttere a bírósági ítélet nélküli kivégzéseknek. A történelmi VMDK Tanácsának levelében a többi között ez áll: „A népi emlékezésben megmaradt az a tény, hogy ilyen áldozatok voltak, és az is, hogy az esetek egy részében nem folytattak bírósági eljárást. Az olyan eseményekkel kapcsolatos értesülések, amelyek a nemzetközileg érvényes mércék alapján genocidiumnak tekinthetők, és az a körülmény, hogy ezen tettek elkövetőit nem azonosították, nyomasztóan hat elég sok ember tudatára. A büntudat komplexusát fokozzák azok a mindennapi beszélgetések, amelyekben a másik fél szemrehányást tesz az áldozatul esett szerbek és zsidók miatt”.

Pásztor István, Ágoston András és dr. Páll Sándor két hete elküldött levelére válasz eddig nem érkezett.

Válasznak is beillő üzenet annál inkább. A szerb média, ahelyett, hogy a címzettek faggatta volna, számíthatunk-e a szerb-magyar kapcsolatokat tartósan beárnyékoló szerb politikai és erkölcsi adósság felszámolására, vagy hallgatott, vagy a levél aláíróit vegzálta kérdéseivel.

Pár napon belül, szintén a szerb médiában mintegy központi irányításra, új akciónak lehettünk szemtanúi.

Megszólalnak a téma szakértői a történészek, akik leszögezték: foglalkozzanak az üggyel a történészek.

Üzenetek ezek a javából. Egyrészt azt bizonyítják, hogy a szerb politikai elit nem képes szembenézni történelme sötét időszakával. Másrészt, s ez sem mellékes, úgy látszik a szerb közvélemény többsége, szintén úgy gondolja, hogy az erkölcsi és politikai adósság törlesztés nélkül megúszható.

A szerb részről érkező üzenetek leg súlyosabbika, a fakereszték „eltüntetése” egyben jelzés is. Utalás arra, hogy a vajdasági magyarok a szerbek részéről részvételre ne számítsanak.

A VMDP úgy is, mint a történelmi VMDK eszmei és politikai örököse, indignációval utasítja el ezt a szerb magatartást. Annál is inkább, mert a magyar-szerb történelmi megbékélésre nemcsak nekünk van szükségünk. Nem mellékes körülmény, hogy a magyar kormány és a magyar diplomácia is hallgat. Ebből is látszik, hogy a korszakváltás során mi magyarok lépéshátrányban vagyunk.

Ezen a helyzeten kellene közösen változtatnunk. Hogy szerb félnek is segítsünk a méltányos döntés meghozatalában.

Az, hogy szerb kormányfő kabinetfőnöke értesítette a levélírókat, miszerint a levelüket további eljárásra a szerb kisebbségügyi miniszterhez utalta át, a fentieket csak megerősíti.

(VMDP közlemény)